

SỬ LIỆU

Ni sư Diệu Nhân (1042 – 1113). Thiền sư đầu tiên của Ni giới Việt Nam. Thế hệ thứ 17 dòng thiền Tỳ Ni Đa Lưu Chi.

Thiền-Uyển-Tập-Anh và Đại-Việt Sử-Ký Toàn Thư đều có ghi : Làng Phù Đồng, huyện Tiên Du, tỉnh Bắc Ninh, con gái Phùng-Yết-Vương tên Ngọc-Kiều, được vua Lý-Thánh-Tông nuôi ở trong cung. Lớn lên gả cho Châu-Mục-Chân-

Đăng họ Lê. Họ Lê mất sớm, bà xuất gia, được thiền sư Chân Không dạy tâm yếu và cho phép trụ trì ở Ni viện. Ni sư đức hạnh trang nghiêm, thường nhập định, đứng địa vị tôn túc trong Ni giới thời ấy. Ngài hằng đem giáo lý đại thừa giảng dạy.

Ngày 1 tháng 6 năm Hội Tường Đại Khánh, ngài đọc bài kệ rồi thị tịch, thọ 72 tuổi :

*Sanh già bệnh chết
Từ xưa thường vậy.*

*Muốn cầu thoát ly,
Cởi trói thêm buộc.
Mê mới tìm Phật,
Lâm mà cầu Tổ.
Tổ Phật chẳng tìm,
Ngậm miệng ngồi im.*

Giải nghĩa :

Hàng ngày ăn cơm, uống nước, thở không khí, bào chế ra máu, kết làm da thịt xương mới có thân sanh già bệnh chết, các thứ ưu bi khổ não. Con đường trầm luân mê khổ này chúng ta

đã đi từ lịch kiếp. Cứ mất thân này lại lo tạo thân khác.

Đức Phật giáng sanh, đánh thức nhân loại tỉnh ra. Xả bỏ vọng thân, vọng tâm, vọng cảnh, nhận lấy chân tâm Vô Lượng Quang, Vô Lượng Thọ là thể tánh thường lạc ngã tịnh của mình.

Không có hạt ổi và công phu vun trồng thì dù lạy Phật bao nhiêu, Phật đại từ đại bi cũng không thể ban cho ta cây ổi.

Phật giáng sanh để chỉ cho ta chân tâm A Di Đà làm nhân địa tu chứng. Nếu chúng ta không đúng như lời Phật dạy mà thực hành thì Phật làm sao cứu vớt.

Cho nên chúng ta phải chân thành cung kính quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng.

NI CÔ RYONEN

Ni cô Ryonen người Nhật, sanh năm 1797. Có tài làm thơ rất hay, sắc đẹp tuyệt vời. 17 tuổi cô hầu cận Hoàng hậu, đứng hàng quyền quý đầy hứa hẹn danh vọng. Hoàng hậu đột ngột từ trần khiến cô thất thía lý vô thường, phát tâm xuất gia học thiền. Cha mẹ không đồng ý, buộc cô phải lập gia đình. Cô vâng lời nhưng giao hẹn với ông

chồng xin được quyền đi tu sau khi đã có 3 con.

25 tuổi cô hoàn thành điều kiện. Cô tự xuống tóc, lấy tên là Ryonen (liễu hội : tỉnh ngộ) và lên đường tìm Thầy học đạo. Các thiền sư đều từ chối vì sắc đẹp hay gây rắc rối. Ryonen kiếm một cái bàn là nóng áp lên hai má. Trong chốc lát sắc đẹp tiêu tan. Khởi bệnh phỏng cô được thiền sư HaKuo nhận làm đệ tử.

Trước khi lìa đời cô đọc :
Đã bao lần

*Cảnh thu đổi sắc màu.
Dưới ánh trăng thâu
Xin ai đừng hỏi nữa,
Hãy nghe trong gió lộng,
Thông tùng cất tiếng reo.
Ý khuyên chúng ta trở về*

TỊCH THƯỜNG CHÂN TÁNH.

Tuổi nhỏ ngây thơ, lòng cảm xúc mỗi khi xuân qua thu về. Nay quán triệt thật tướng các pháp. Duyên tụ thời có, duyên tan thành không. Hiện tại giả hiện.

**Chân tâm vẫn thường trụ,
Vô lượng Quang Thọ.**

**Ta Bà Tịnh Độ, phiền não
Bồ-đề không hai. Hoa hồng
từng cánh rụng. Tâm vô sự.**

**Trong hội Linh Sơn, đức
Phật đưa bông hoa lên.
Ngài bắt gặp ánh mắt Ca
Diếp. Hai tâm Thầy trò
tương ứng nên cùng mỉm
cười.**

**Từ đó nhà chùa có câu
niêm hoa vi tiếu. Đức Phật
ấn chứng chánh pháp nhân
tạng, Niết-bàn diệu tâm
cho ngài Ca Diếp từ nay**

**làm Tổ thay Phật. Lưu
truyền đạo giáo như mây
mưa nước thấm nhuần
khắp đại địa, đem sự sống
cho muôn loài vạn vật.**

**Theo gót Tổ, mỗi Phật tử
chúng ta cố gắng trở về
sống với bản tánh vô sanh
bất diệt để cùng nhau mãi
mãi an vui trong mùa xuân
vĩnh cửu.**

**Đức Phật giảng sanh chỉ
có một mục đích : Khai thị
cho tất cả chúng sanh đồng
ngộ nhập chân tánh A Di
Đà.**